

แผนบริหารความเสี่ยง การทุจริต

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

แผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

คำนำ

แผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ ด้านการป้องกันและปราบปราม กำหนดให้ส่วนราชการดำเนินการวางระบบการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตประพฤติมิชอบเป็นประจำทุกปี และรายงานผลการปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาหรือตามระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ กำหนดดัชนีที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต การประเมินความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและการดำเนินการเพื่อจัดการความเสี่ยงการทุจริต โดยมีการกำหนดเป็นมาตรการป้องกันการรับสินบน มาตรการป้องกันการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance and Clean Thailand)” ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร หรือ กอ.รมน. ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงการทุจริต จึงได้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทุจริตของ กอ.รมน. เพื่อให้หน่วยขึ้นตรงของ กอ.รมน. ได้เรียนรู้แนวคิดสมัยใหม่ด้านการบริหารความเสี่ยงตามกรอบมาตรฐานสากล และกรอบแนวคิดของการค้นหา ระบุ วิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงในภาระงาน แนวทางการควบคุมและจัดการความเสี่ยงที่ทันสมัย ให้เกิดประสิทธิภาพในการกำกับดูแลที่ดี สร้างมูลค่าเพิ่ม และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่ทัดเทียมกัน และสามารถพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงการทุจริตให้ครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

มกราคม ๒๕๖๔

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๒
ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร	๒
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต	๓
ขอบเขตประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๕
กระบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริต	๕
แผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต กอ.รมน. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	๑๓

แผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

หลักการและเหตุผล

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยืดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ และแยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงาน ให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เครือข่ายต่าง ๆ ชุมชนและประชาชน สอดส่อง เฝ้าระวัง ให้ข้อมูลและร่วมตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐตามความเหมาะสม พร้อมทั้งสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้นในสังคม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และสร้างจิตสำนึกค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ

๒. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance and Clean Thailand)” มีพันธกิจหลักเพื่อสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต ยกกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ ให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากล โดยเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ ๓ คือ ประเทศไทยมีค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) สูงกว่าร้อยละ ๕๐ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเป็นที่ยอมรับจากทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดย ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต มุ่งเน้นให้ความสำคัญในกระบวนการปรับสภาพสังคมให้เกิดภาวะ “ที่ไม่ทนต่อการทุจริต” สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ มีจิตสำนึกสาธารณะ สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม และ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก เน้นการพัฒนากลไกกระบวนการด้านการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพื่อลดโอกาสการทุจริต เสริมสร้างการปฏิบัติงานของหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนให้มีธรรมาภิบาล

๓. คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่องมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ที่กำหนดให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ กำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบ เฝ้าระวัง เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบ

๔. แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบประเด็นปฏิรูป ที่ ๒ ด้านการป้องปราม : กลยุทธ์ที่ ๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการมีมาตรการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีการดำเนินงาน เช่น การวางระบบการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตประพฤติมิชอบในด้านต่าง ๆ

๕. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ได้วางระบบการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตประพฤติมิชอบในส่วนราชการ ตามแผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ ด้านการป้องปราม โดยมีกรอบการประเมินความเสี่ยงการทุจริตใน ๓ ด้าน ได้แก่ **ด้านที่ ๑** ประเมินความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต (เฉพาะหน่วยงานที่มีภารกิจให้บริการประชาชน อนุมัติ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘) **ด้านที่ ๒** ประเมินความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ **ด้านที่ ๓** ประเมินความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

เพื่อให้การดำเนินงานของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล และสอดคล้องกับแผนและยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม กอ.รมน. จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงให้กับบุคลากร และใช้เป็นแนวทางในการควบคุม กำกับและลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลภายในองค์กรอย่างยั่งยืนตลอดไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้มีมาตรการและแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงาน หรือการปฏิบัติราชการของ กอ.รมน. ที่มีประสิทธิภาพ และช่วยป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดการทุจริตได้
๒. เพื่อเป็นแนวทางด้านการบริหารความเสี่ยงตามกรอบ COSO และตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กร
๓. เพื่อให้ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน เข้าใจ รับทราบวิธีการ ขั้นตอน กระบวนการ และแนวทางการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงขององค์กร และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) เป็นส่วนราชการรูปแบบเฉพาะสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ผอ.รมน.) เป็นองค์กรหลักในการบูรณาการ โดยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร อำนวยการ และประสานการปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เพื่อให้เกิดความมั่นคงของรัฐและความสงบสุขของประชาชน เพื่อป้องกัน ควบคุม แก้ไข และฟื้นฟูสถานการณ์ที่เป็นภัยหรืออาจเป็นภัยอันเกิดจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่หรือกลุ่มบุคคลที่ก่อให้เกิดความไม่สงบสุข ทำลาย หรือทำความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ให้กลับสู่ภาวะปกติเพื่อเกิดความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ โดยมีวิสัยทัศน์คือ “กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรเป็นองค์กรหลักในการบูรณาการ อำนวยการ และประสานการปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เพื่อให้เกิดความมั่นคงของรัฐและความสงบสุขของประชาชน”

พันธกิจ

๑. วางแผน อำนวยการ ประสานงาน และเสริมการปฏิบัติตามแผนงานและแนวทางการป้องกันปราบปราม ระวังยับยั้ง และแก้ไขบรรเทาเหตุการณ์ที่เป็นภัยหรืออาจเป็นภัยต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักรทุกรูปแบบ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

๒. ปกป้องสถาบันหลักของชาติและสร้างความรักสามัคคีของคนในชาติด้วยพลังประชารัฐ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๓. ปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติหรือตามที่คณะรัฐมนตรี สภาความมั่นคงแห่งชาติหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมายเพื่อเป็น หลักประกันความเชื่อมั่นภายในประเทศและจากนอกประเทศ

๔. พัฒนาและเสริมสร้างระบบการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร และกลไกการขับเคลื่อนการปฏิบัติที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและจากนอกประเทศ

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. บูรณาการวางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแลและเสริมการปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

๒. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินแนวโน้มสถานการณ์ที่อาจเป็นภัยหรือเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

๓. เสริมความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๕. พัฒนาศักยภาพการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต

๑. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต การบริหารความเสี่ยงองค์กรโดยรวมหมายถึง กระบวนการบริหารความเสี่ยงที่บุคคลทั่วทั้งองค์กรได้มีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ และคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ หรือความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการระบุแนวทางในการจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมหรือยอมรับได้ เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ

๒. การบริหารความเสี่ยงองค์กรตามแนวคิด COSO มีองค์ประกอบทั้งหมด ๘ ประการ ประกอบด้วย

๒.๑ Internal Environment หรือสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ถือเป็นพื้นฐานขององค์ประกอบอื่น ๆ ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของค่านิยม จริยธรรม ความสามารถของบุคลากร แนวทางการบริหารของผู้บริหาร ความเสี่ยงองค์กร ซึ่งสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่ดีหรือไม่ดีจะมีผลต่อการควบคุมและการบริหารความเสี่ยง

๒.๒ Objective Setting หรือ การกำหนดวัตถุประสงค์ องค์กรประกอบนี้เป็นเรื่องของการกำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงาน ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงขอบเขตการดำเนินงาน และทำให้สามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างครบถ้วน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ระดับใหญ่ ๆ คือ ระดับองค์กร (Entity Level) และระดับกิจกรรม (Activity Level)

๒.๓ Event Identification หรือ การระบุถึงเหตุการณ์หรือปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง โดยในองค์ประกอบนี้จะต้องพิจารณาทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่จะส่งผลกระทบต่อ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของภาวะเศรษฐกิจ ธรรมชาติ การเมือง สังคม การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี โครงสร้างขององค์กร บุคลากร กระบวนการ และเทคโนโลยีขององค์กร เป็นต้น

๒.๔ Risk Assessment หรือ การประเมินความเสี่ยงจะทำให้ทราบว่าเหตุการณ์หรือปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง (จากองค์ประกอบที่แล้ว) จะส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือกิจกรรม โดยจะประเมินในด้านของความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น (Likelihood) และผลกระทบหากเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นจริง (Impact)

๒.๕ Risk Response หรือการตอบสนองต่อความเสี่ยง ผู้บริหารจะต้องกำหนดว่าจะตอบสนองหรือจัดการต่อความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างไร โดยการตอบสนองความเสี่ยงดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของการหลีกเลี่ยง (Avoidance) การลดหรือควบคุม (Reduction) การกระจายหรือถ่ายโอน (Sharing) และการยอมรับ (Acceptance)

๒.๖ Control Activities หรือกิจกรรมการควบคุม หมายถึง นโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานในการควบคุมที่ฝ่ายบริหารกำหนดขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่าแผนจัดการความเสี่ยง/บริหารความเสี่ยงที่กำหนดขึ้นนั้นได้มีการปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาในการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน

๒.๗ Information and Communication หรือ สารสนเทศและการสื่อสาร เป็นการจัด หรือกำหนดให้มีระบบสารสนเทศและการติดต่อสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยง

๒.๘ Monitoring หรือ การติดตาม หมายถึง กระบวนการในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการ/บริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มาตรฐาน COSO 2013 ประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ ๑๗ หลักการ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ : สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

หลักการที่ ๑ องค์กรยึดหลักความซื่อตรงและจริยธรรม

หลักการที่ ๒ คณะกรรมการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการกำกับดูแล

หลักการที่ ๓ คณะกรรมการและฝ่ายบริหารมีอำนาจการสั่งการชัดเจน

หลักการที่ ๔ องค์กร จูงใจ รักษาไว้ และจูงใจพนักงาน

หลักการที่ ๕ องค์กรผลักดันให้ทุกตำแหน่งรับผิดชอบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๒ : การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลักการที่ ๖ กำหนดเป้าหมายชัดเจน

หลักการที่ ๗ ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างครอบคลุม

หลักการที่ ๘ พิจารณาโอกาสที่จะเกิดการทุจริต

หลักการที่ ๙ ระบุและประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๓ : กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

หลักการที่ ๑๐ ควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

หลักการที่ ๑๑ พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุม

หลักการที่ ๑๒ ควบคุมให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้

องค์ประกอบที่ ๔ : สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

หลักการที่ ๑๓ องค์กรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ

หลักการที่ ๑๔ มีการสื่อสารข้อมูลภายในองค์กร ให้การควบคุมภายในดำเนินต่อไปได้

หลักการที่ ๑๕ มีการสื่อสารกับหน่วยงานภายนอกในประเด็นที่อาจกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๕ : กิจกรรมการกำกับติดตามและประเมินผล (Monitoring Activities)

หลักการที่ ๑๖ ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน

หลักการที่ ๑๗ ประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในทันเวลาและเหมาะสม

ขอบเขตประเมินความเสี่ยงการทุจริต

การแบ่งประเภทความเสี่ยงการทุจริต แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต (เฉพาะหน่วยงานที่มีภารกิจให้บริการประชาชนอนุมัติหรืออนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘)

๒. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่

๓. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

กระบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริต

ขั้นเตรียมการ การประเมินความเสี่ยงการทุจริต

กอ.รมน. ได้นำแนวคิดกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO 2013 (Committee of Sponsoring Organizations 2013) มาเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยง เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกัน ควบคุม และบรรเทาความผิดพลาดหรือลดความเสียหายจากการปฏิบัติงานที่อาจส่งผลกระทบต่อหน่วยงานในอนาคต โดยก่อนทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริตได้ทำการคัดเลือกงานหรือกระบวนการจากภารกิจในแต่ละประเภทที่จะทำการประเมิน ซึ่งได้มีการจำแนกและกำหนดขอบเขตของการประเมินความเสี่ยงการทุจริตของ กอ.รมน. ออกเป็น ๒ ด้าน คือ

๑. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่

๒. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

สำหรับความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต เนื่องจาก กอ.รมน. ไม่มีภารกิจให้บริการประชาชน จึงไม่มีการอนุมัติ หรืออนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา

อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเมื่อคัดเลือกแล้วได้ทำการคัดเลือกกระบวนการของประเภทด้านนั้น ๆ โดยเฉพาะการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและจัดเตรียมข้อมูลขั้นตอนการปฏิบัติงาน หรือแนวทางหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งนำไปสู่การประเมินความเสี่ยง ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การระบุความเสี่ยง

กอ.รมน. ได้นำข้อมูลที่ได้จากขั้นเตรียมการ ในส่วนรายละเอียดขั้นตอน แนวทาง หรือเกณฑ์การปฏิบัติงานของกระบวนการที่จะทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต โดยในขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้น ย่อมประกอบไปด้วยขั้นตอนย่อยในการระบุความเสี่ยง ซึ่งตอนที่ ๑ ได้ทำการระบุความเสี่ยง อธิบายรายละเอียด รูปแบบ พฤติการณ์ความเสี่ยงเฉพาะที่มีความเสี่ยงการทุจริตเท่านั้น และในการประเมินได้คำนึงถึงความเสี่ยงในภาพรวมของการดำเนินงานเรื่องที่จะทำการประเมินด้วย เนื่องจากในกระบวนการปฏิบัติงานตามขั้นตอนอาจไม่พบความเสี่ยงหรือโอกาสเสี่ยงต่ำ แต่อาจพบว่า มีความเสี่ยงในเรื่องนั้น ๆ ในการดำเนินงานที่ไม่ได้อยู่ในขั้นตอนก็เป็นได้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าหน่วยงานจะมีมาตรการป้องกันหรือแก้ไขความเสี่ยงการทุจริตนั้นอยู่แล้ว

จากนั้น จึงได้นำข้อมูลการดำเนินการในรายละเอียดมาทำการระบุความเสี่ยง หรือค้นหาความเสี่ยงการทุจริต ด้วยวิธีการระดมความคิดเห็นร่วมกันในคณะอนุกรรมการควบคุมดูแลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการประเมิน ITA ของ กอ.รมน. เพื่อทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต (คัดเลือกกระบวนการ/งานในภารกิจ ที่มีโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต) โดยความเสี่ยงจะประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นการควบคุมความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์การตามกรอบการประเมินความเสี่ยง

ตารางระบุความเสี่ยง

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต
ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่	
๑	ผู้บริหาร ข้าราชการและบุคลากรของ กอ.รมน. ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนและการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่
๒	การใช้อำนาจหน้าที่เรียกรับผลประโยชน์การรับของขวัญสินน้ำใจ
๓	การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนและตำแหน่งในกลุ่มข้าราชการพลเรือนไม่เป็นธรรม หรือไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละหน่วยขึ้นตรง เนื่องจากผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นนายทหารมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งและอาจมีการเปลี่ยนแปลงทุกปี
๔	ยังไม่มี的增加ช่องทางร้องทุกข์ ร้องเรียน โดยเฉพาะบนหน้าเว็บไซต์ของ กอ.รมน.
ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ	
๕	การคืนหนี้เงินยืมล่าช้าโดยเฉพาะค่าใช้จ่ายการเดินทางไปราชการ
๖	การนำวัสดุ/ครุภัณฑ์/ทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว
๗	บุคลากรและเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา/กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม ฯลฯ และระเบียบอื่น ๆ ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณไม่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง

ก.รมน. ได้นำข้อมูลจากตารางระบุความเสี่ยงในขั้นตอนที่ ๑ เพื่อแสดงสถานะความเสี่ยงการทุจริตของแต่ละโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริตซึ่งการวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง มีรายละเอียด ดังนี้

หลักเกณฑ์การให้คะแนนโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบ

ประเด็นที่พิจารณา	ระดับคะแนน				
	๑ = น้อยมาก	๒ = น้อย	๓ = ปานกลาง	๔ = สูง	๕ = สูงมาก
โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง					
ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์หรือข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน (เฉลี่ยปี : ครั้ง)	๕ ปีครั้ง	๒-๓ ปีครั้ง	๑ ปีครั้ง	๑ เดือนครั้ง ไม่เกิน ๔ ครั้ง/ปี	๑ เดือนครั้ง หรือมากกว่า
โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ความรุนแรงของผลกระทบ					
มูลค่าความเสียหาย	< ๑ หมื่นบาท	๑-๕ หมื่นบาท	๕ หมื่นบาท- ๒ แสนบาท	๒ แสนบาท- ๑ ล้านบาท	> ๑ ล้านบาท
อันตรายต่อชีวิต	เดือดร้อน รำคาญ	บาดเจ็บ เล็กน้อย	บาดเจ็บ ต้องรักษา	บาดเจ็บ สาหัส	อันตรายถึงชีวิต
ผลกระทบต่อภาพลักษณ์/ การดำเนินงานของ หน่วยงาน	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก

ระดับความเสี่ยงรวม (Degree of Risk) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง และโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ซึ่งคำนวณได้จากสูตรดังนี้

$$\text{ระดับความเสี่ยงรวม} = \text{ระดับความรุนแรงของผลกระทบ} \times \text{ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง}$$

ขั้นตอนที่ ๓ การจัดทำเมทริกส์ระดับความเสี่ยง

เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) และโอกาสที่จะเกิด(Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้ว ให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงต่อกิจกรรม หรือภารกิจของหน่วยงานว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใดในตารางความเสี่ยง ซึ่งจะทำให้ทราบว่ามีความเสี่ยงใดเป็นความเสี่ยงสูงสุดที่ต้องบริหารจัดการก่อน

เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) แล้วนำมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงซึ่ง จัดแบ่งเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ระดับความเสี่ยง	ค่าช่วงคะแนน	สัญลักษณ์ระดับความเสี่ยง	สี
ระดับความเสี่ยงต่ำ (Low : L)	= ๑-๖	L	เขียว
ระดับความเสี่ยงปานกลาง (Medium : M)	= ๗-๑๒	M	เหลือง
ระดับความเสี่ยงสูง (High : H)	= ๑๓-๑๙	H	ส้ม
ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme : E)	= ๒๐-๒๕	E	แดง

หมายเหตุ ความหมายของสถานะความเสี่ยง มีรายละเอียด ดังนี้

สีเขียว : ความเสี่ยงระดับต่ำ

สีเหลือง : ความเสี่ยงระดับปานกลาง และสามารถให้ความรอบคอบระมัดระวังในระหว่างปฏิบัติงานตามปกติควบคุมดูแลได้

สีส้ม : ความเสี่ยงระดับสูง เป็นกระบวนการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายคน หลายหน่วยงานภายในองค์กร มีหลายขั้นตอนจนยากต่อการควบคุม หรือไม่มีอำนาจควบคุมข้ามหน่วยงานตามหน้าที่ปกติ

สีแดง : ความเสี่ยงระดับสูงมาก เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกคนที่ไม่รู้จักไม่สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน ไม่สามารถกำกับติดตามได้อย่างใกล้ชิดหรืออย่างสม่ำเสมอ

ตารางเมทริกซ์ระดับความเสี่ยง (Risk level matrix)

ประเภทของความเสี่ยง	ขั้นตอน/กระบวนการ	ความเสี่ยงที่พบ	การประเมินความเสี่ยง		
			โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง
ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่	การบริหารงานทั่วไป	ผู้บริหาร ข้าราชการและบุคลากรของ กอ.รมน. ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ (R 1)	๓	๔	๑๒ (ปานกลาง)
	การบริหารงานทั่วไป	การเรียกรับผลประโยชน์ การรับของขวัญสินน้ำใจ (R 2)	๓	๕	๑๕ (สูง)

	การบริหารงานบุคคล	การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนและตำแหน่งในกลุ่มข้าราชการพลเรือนไม่เป็นธรรม หรือไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละหน่วยขึ้นตรง (R 3)	๔	๔	๑๖ (สูง)
	การจัดการซื้อร้องเรียน	ยังไม่มี的增加ช่องทางการจัดการซื้อร้องเรียน (R 4)	๕	๔	๒๐ (สูงมาก)
ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ	การบริหารงบประมาณ	การคืนหนี้เงินยืมล่าช้า โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายการเดินทางไปราชการ (R 5)	๓	๓	๙ (ปานกลาง)
	การบริหารจัดการทรัพยากร	การนำวัสดุ/ครุภัณฑ์/ทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว (R 6)	๒	๔	๘ (ปานกลาง)
	การบริหารงบประมาณ	บุคลากรและเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา/กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม ฯลฯ และระเบียบอื่นๆ ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณไม่ถูกต้อง (R 7)	๔	๓	๑๒ (ปานกลาง)

นำผลที่ได้จากตารางมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยง ดังนี้

ความรุนแรง ของ ผลกระทบ	5	10	15 R 2	20	25
	4	8 R 6	12 R 1	16 R 3	20 R 4
	3	6	9 R 5	12 R 7	15
	2	4	6	8	10
	1	2	3	4	5

โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๔ การประเมินการควบคุมความเสี่ยง

เมื่อพิจารณาคัดเลือกความเสี่ยงที่มีความสำคัญเสร็จสิ้น กอ.รมน. ได้ทำการประเมินทางเลือกเพื่อกำหนดวิธีการในการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้น โดยทางเลือกในการจัดการ/บริหารความเสี่ยงโดยทั่วไปมี ๔ ทางเลือก (SARA) ดังนี้

๑. การแบ่งปัน (Sharing) คือ การถ่ายโอนความเสี่ยงหรือโอนย้ายความเสี่ยงให้ผู้อื่นรับผิดชอบแทน เช่น การทำประกันภัย การจ้างบุคคลภายนอกเป็นผู้ดำเนินการแทน เป็นต้น
๒. การหลีกเลี่ยง/กำจัด (Avoiding) คือ การกำจัดความเสี่ยงหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับความเสี่ยงนั้นเลย เช่น การเปลี่ยนวัตถุประสงค์ การหยุดทำกิจกรรมหรือขั้นตอนที่นำมาซึ่งความเสี่ยง เป็นต้น
๓. การควบคุม/ลด (Reducing) คือ การควบคุมความเสี่ยงหรือหาวิธีการควบคุมเพิ่มเติมเพื่อจัดการ/บริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น การจัดทำแผนฉุกเฉิน การปรับปรุงแก้ไข กระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะให้กับพนักงาน การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น
๔. การยอมรับ (Accepting) คือ การยอมรับความเสี่ยงเนื่องจากองค์กรอาจมีระบบควบคุมที่มีประสิทธิภาพ หรือมีเงินทุนเพียงพอที่จะรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหรือระดับความเสี่ยงเหลืออยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือการยอมรับให้มีความเสี่ยง เนื่องจากค่าใช้จ่าย/ต้นทุนในการจัดการ/บริหาร ความเสี่ยงอาจมีมูลค่าสูงกว่าผลลัพธ์/ผลประโยชน์ที่จะได้รับ

หลังจากที่ กอ.รมน. ได้ประเมินทางเลือกการจัดการความเสี่ยงแล้ว พบว่าความเสี่ยงส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง สูง และสูงมาก กอ.รมน. จะทำการคัดเลือกทางเลือก กำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละความเสี่ยง จัดทำเป็นแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตเพื่อป้องกันการทุจริต ซึ่งจะมีการกำหนดวิธีการดำเนินการ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และกำหนดระยะเวลาดำเนินการ เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงต่อไป โดยสามารถสรุปข้อมูลผลการประเมิน การควบคุมความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานที่อาจเกิดการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

ความเสี่ยงที่พบ	การประเมินความเสี่ยง			มาตรการจัดการความเสี่ยง	หน่วยรับผิดชอบ
	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง		
๑. ผู้บริหาร ข้าราชการและบุคลากรของ กอ.รมน. ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่	๓	๔	๑๒ (ปานกลาง)	จัดให้มีการฝึกอบรม/ให้ความรู้/จัดทำคู่มือเกี่ยวกับคุณธรรม/จริยธรรมของการปฏิบัติราชการ และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่	สำนักบริหารงานบุคคล
๒. การเรียกรับผลประโยชน์ การรับของขวัญสินน้ำใจ	๓	๕	๑๕ (สูง)	กำหนดเป็นนโยบาย no gift policy และออกประกาศ/ประชาสัมพันธ์ มิให้มีการรับของขวัญในทุกโอกาส	สำนักจเร
๓. การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนและตำแหน่งในกลุ่มข้าราชการพลเรือนไม่เป็นธรรม หรือไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละหน่วยขึ้นตรง เนื่องจากผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นข้าราชการทหารมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย	๔	๔	๑๖ (สูง)	จัดทำระเบียบที่เกี่ยวข้องและให้มีการประกาศมาตรฐานการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นเงินเดือนฯ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	สำนักบริหารงานบุคคล
๔. ยังไม่มีช่องทางการจัดการข้อร้องเรียน	๕	๔	๒๐ (สูง)	เพิ่มช่องทางการร้องทุกข์ ร้องเรียนบนหน้าเว็บไซต์ เพื่อให้ประชาชนและผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้สะดวกยิ่งขึ้น	สำนักจเร
๕. การคืนหนี้เงินยืมล่าช้า โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายการเดินทางไปราชการ	๓	๓	๙ (ปานกลาง)	จัดทำคู่มือสำหรับการคืนหนี้เงินยืมและออกระเบียบให้ทุกนขต. ยึดถือตามระเบียบโดยเคร่งครัด	สำนักงบประมาณและการเงิน
๖. การนำวัสดุ/ครุภัณฑ์/ทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว	๒	๔	๘ (ปานกลาง)	จัดทำระบบบัญชีควบคุมวัสดุ/ครุภัณฑ์/ทรัพย์สินของทางราชการและให้มีการสำรวจ/นับจำนวนทุก ๖ เดือน	สำนักส่งกำลังบำรุง/ทุกหน่วยงาน

ความเสี่ยงที่พบ	การประเมินความเสี่ยง			มาตรการจัดการความเสี่ยง	หน่วยรับผิดชอบ
	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง		
๗. บุคลากรและเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา/กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม ฯลฯ และระเบียบอื่น ๆ ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณไม่ถูกต้อง	๔	๓	๑๒ (ปานกลาง)	จัดทำคู่มือเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา/กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม ฯลฯ และระเบียบอื่น ๆ ซึ่ง นขต. สามารถเรียกใช้งานได้โดยสะดวก (มาตรการ : Reducing)	สำนักงบประมาณและการเงิน

ขั้นตอนที่ ๕ การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง

กอ.รมน. ได้เลือกเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงสุดจากการประเมินการควบคุมความเสี่ยง จากตารางแสดงการประเมินการควบคุมความเสี่ยงในขั้นตอนที่ ๔ ที่มีค่าความเสี่ยงอยู่ในช่องค่าความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง สูง และสูงมาก มาทำการวิเคราะห์มาตรการป้องกันการทุจริตตามลำดับความรุนแรง เพื่อกำหนดเป็นแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตของ กอ.รมน. ดังนี้

ความเสี่ยง	แผนบริหารความเสี่ยง มาตรการ/แนวทาง/ กิจกรรม	เป้าหมาย	หน่วย รับผิดชอบ	ระยะเวลา												
				ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
หรือไม่เป็นมาตรฐาน เดียวกันในแต่ละ หน่วยขึ้นตรง	ให้เป็นมาตรฐาน เดียวกัน	และผู้ถูกประเมินรับทราบ โดยกำหนดเกณฑ์การ ประเมินที่เป็นมาตรฐาน เดียวกัน														
๔. ยังไม่มีช่องทางการ ร้องทุกข์ ร้องเรียนบน หน้าเว็บไซต์ของ กอ.รมน.	เพิ่มช่องทางการร้อง ทุกข์ ร้องเรียน บนหน้า เว็บไซต์ของ กอ.รมน. เพื่อให้ประชาชนหรือ ผู้ใช้บริการสามารถ เข้าถึงได้สะดวกยิ่งขึ้น	มีระบบร้องทุกข์ ร้องเรียน บนหน้าเว็บไซต์ของ กอ.รมน. จำนวน ๑ ระบบ	สำนักเร	←	→											
๕. การคืนหนี้เงินยืม ล่าช้าโดยเฉพาะ ค่าใช้จ่ายการเดินทาง ไปราชการ	จัดทำคู่มือสำหรับการ คืนหนี้เงินยืมและออก ระเบียบให้ทุก นขต. ยึดถือตามระเบียบโดย เคร่งครัด	มีคู่มือหรือหนังสือแจ้งเรื่อง ระเบียบการคืนเงินยืม ราชการบนหน้าเว็บไซต์ ของ กอ.รมน.	สำนัก งบประมาณ และการเงิน	←	→											
๖. การนำวัสดุ/ ครุภัณฑ์/ทรัพย์สิน ของทางราชการไปใช้ ในเรื่องส่วนตัว	จัดทำระบบบัญชีควบคุม วัสดุ/ครุภัณฑ์/ทรัพย์สิน ของทางราชการและให้ มีการสำรวจ/นับจำนวน ทุก ๖ เดือน	ทุก นขต. มีระบบบัญชี ควบคุมวัสดุ/ครุภัณฑ์/ ทรัพย์สินของทางราชการ และมีการจัดทำรายงานให้ ผู้บริหารรับทราบ	สำนักส่ง กำลังบำรุง/ ทุก นขต.	←	→											

มุ่งมั่นบูรณาการ ประสานงานเป็นเลิศ

เชิดชูคุณธรรม ผู้นำความมั่นคง

ดำรงความสามัคคี